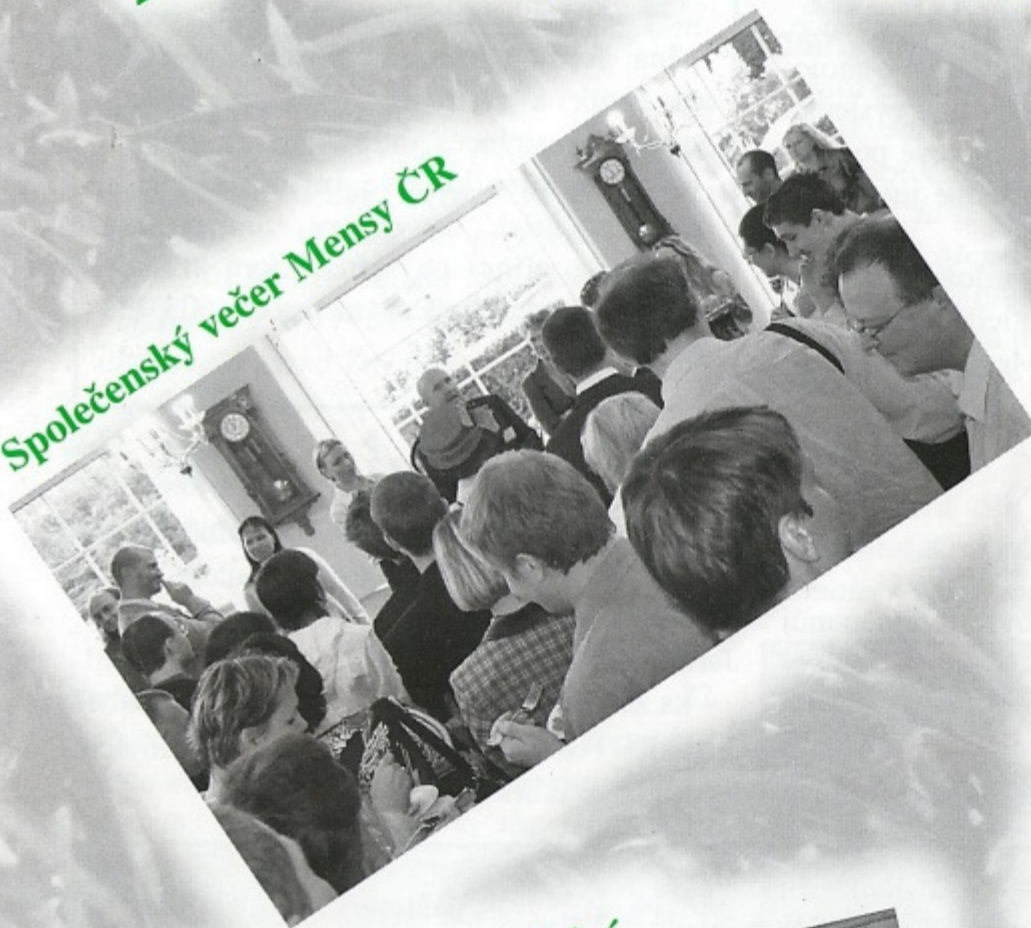

Časopis Mensy České republiky

Mensa

Číslo 4, ročník XVII, červenec 2009

Společenský večer Mensy ČR

Za poznáním na celostátní setkání

Z obsahu čísla:

Vyhlášení výsledků voleb

Rozhovor s Hywelem
Clarkem, zakladatelem
SIGu MEG

Rozhovor s novým předsedou
o budoucnosti Mensy

Vyhlášení fotografické
soutěže Convergence

Pozvánka na podzimní
celostátní setkání Mensy ČR

O Mense Slovensko

Ohlédnutí za jarním
celostátním setkáním a vý-
letem do Anglie

Kterak Jára Cimrman za-
kládal Mensu R-U

Reportáž Zrnka písku

Sebeobrana ve městě aneb Jak přežít své hrdinství

V Praze se 7. 3. 2009 konal seminář na téma „Sebeobrana ve městě aneb Jak přežít své hrdinství“. Jeho obsah byl natolik zajímavý, že se ho pokusím zpětně zrekonstruovat. Seminář probíhal formou zvědavých otázek přednášejících k účastníkům. Ti pak většinou chybné odpovědi poopravili a přidali vysvětlení. Ve většině případů zdůrazňovali, že odpovídající reakce je vždy závislá na konkrétní situaci a žádná rada nepočítá se všemi okolnostmi. Raději přejdu rovnou k jednotlivým případům.

Příklad 1: Co udělat, když vás obtěžuje nějaký člověk?

Nejdříve musíte posoudit, jestli je jeho jednání dotěrné, nebo legitimní. V prvním případě napřáhněte pravou ruku do výše hrudi, čímž se vytvoří a udrží prostor kolem těla, a důrazně, abyste ho zarazili a odradili, se zeptejte: „Co si přejete?“ Vykání je důležité z důvodu vnímání okolí. Pokud pro vás odpověď není přijatelná nebo jste dále obtěžováni, napřáhněte i vaši druhou ruku a podle okolností zvýšeným hlasem upozorněte na situaci okolí; přitom si udržujte odstup.

Příklad 2: Co dělat, když vidíme nějakou nestandardní situaci?

Nejdříve je nutné posoudit, o jak nezvyklou situaci se jedná. Nemá smysl volat policii k ostřejší manželské hádce.

Příklad 3: Co dělat, když máme pocit, že nás někdo sleduje?

Pokud jdeme opuštěnou temnou částí města a zdá se nám, že nás někdo sleduje, není vhodným řešením zrychlit krok. Může se totiž stát, že nás chce dohnat přítel nebo další vylekaný, takže náš zrychlený krok ho vystraší ještě více a přidá na chůzi. Místo toho po-

na sledujícího otočíme, protože jeho identifikace a vidění nebezpečí nás méně děsí, a počkáme, až přejde. Případného útočnicka možná odradí, že byl spatřen, případný přítel nás dohoní. Vůči neodrazenému útočnickovi, který zamíří k nám, můžeme opět použít obranné gesto.

Příklad 4: Co dělat, jsme-li svědky loupeže nebo obtěžování?

Pokud jste svědkem nebo obětí loupeže nebo osahávání ve stísněném prostoru nebo dopravním prostředku, nestyďte se volat o pomoc; viz dále. Při potřebě zmařit loupež raději informujte řidiče. Ti vědí, co mají dělat. Už se stalo, že gang takového hrdinu zapíchl, protože ten neměl kam utéct. Pokud se stane, že jste již napadeni a museli jste použít obouruční obranné gesto, tak i když to vypadá, že nablízku nikdo není, je vhodné jasným hlasem zavolat o pomoc. Volání obsahuje samotné zvolání, krátký popis situace a druh požadované pomoci: „Pomoc! Jsem napaden! Zavolejte policii!“

Také jsme se dozvěděli, jak je i slabá žena po menším tréninku schopna pomocí obouručního obranného gesta rychle provést silný výpad, vedený celým tělem, proti útočnickově hlavě a tím ho vyvést z rovnováhy a získat například čas k útěku.

Některé rady pro svědky napadení:

Vykání signalizuje neznámé osoby, a ne přátele. Obranné gesto popsané v prvním příkladu nám usnadní rozeznání napadené osoby od útočnicka, což není vždy triviální případ. Pokud usoudíme, že situace si žádá naši intervenci, uvědomme si rizika, například to, že svým zásahem můžeme vzniklou situaci i vyhrotit. Vyhrůžování přivoláním policie není správné, pokud jsme v dosahu útočnicka, protože nejedno-

vrátit k původní oběti. Raději ji zavoláme předtím a pak případně do jejího příjezdu pomůžeme.

Musíte-li se bránit:

Pokud už dojde k tomu, že se musíte bránit nebo že bráníte někoho jiného, lze použít jako nouzovou zbraň prakticky cokoliv, např. tvrdé hrdlo PET láhve nebo při odemykání dveří klíče; ty použijte švihem a nevkládejte je mezi prsty, protože hrozí zranění. Dále nás přednášející seznámil s problémy při nakupování a používání slzáků – pepřáků.

A poslední rada:

Pokud po vás útočník chce jen peníze a používá přitom zbraň, dejte mu je. Je sice pěkné mít u sebe nějakou zbraň, ale ne vždy je samozřejmostí schopnost a dovednost ji smysluplně použít. Častokrát se tím spíše útočník vyprovokuje k použití té jeho.

Vladimír Kutálek

vladimir.kutalek@mensa.cz

redakčně upraveno

Rádi byste se podívali na českou krajinu z ptačí perspektivy?

**Nabízím členům možnost
zúčastnit se letu v čtyřmístné
Cessně 172 pouze za úhradu
podílu nákladů na provoz
letadla.**

**Bližší informace a individuální
domluva na adrese
daniel@airfamily.se**

Daniel Urbánek

Děti, udělejte své šifrovací lize pápá!

V první polovině roku 2009 se na internetu Mensy ČR objevovaly záhadné úlohy určené dětem ve věkových kategoriích od 5. do 8. třídy ZŠ. Musím ovšem dodat, že se do akce zapojily i děti z nižších ročníků. Celý projekt je již ukončen a sluší se, abychom se s ním patřičně rozloučili.

Dětská šifrovací liga obsahovala deset kol plných příkladů, jež měly prověřit logické myšlení řešitelů a rozvinout jejich uvažování. Úkoly do soutěže dodávala Pavla Procházková spolu se svými pomocníky a starala se tak o to, aby děti měly dostatek zábavy. Na cestě k úspěchu byla potřeba nejen logika, ale i dobré oči (grafické úlo-

jít nové informace (křížovky). Jako bonbonek nakonec jsme dětem zadali jednoduchý chemický pokus.

Ligy se zúčastnilo přes 200 dětí z různých koutů republiky, z nichž ti nejlepší řešitelé byli odměněni deskovými hrami. Absolutním vítě-

zem se stal Jakub Hlubek (také vítěz kategorie 6. tříd ZŠ) s celkovým počtem 185 bodů. Kompletní výsledky naleznete na stránkách Mensy ČR v sekci „Hlavalamy“.

Tímto je Dětská šifrovací liga slavnostně ukončena. Dík patří jejím tvůrcům, jakožto i jejím řešitelům. Pevně doufám, že se opět všichni shledáme u podobné akce, která pro-
ověří naše schopnosti

